

Νομίζετε πως είναι εύκολο πράγμα τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς σπουδαῖος ρεπορτέρ; Τὸ ρεπορτάζ θέλει τόσην κοπράγιον, ἐπισημότητα, μαζὸν καὶ ἐμπειρίαν, πονηρίαν, ἀβελτηρίαν, ἐμπειρητικὸν ἔργον. Γιὰ νὰ εἶσαι καλὸς ρεπορτέρ πρέπει ἄρα ν' ἀγαθῆς τὴν δεξιότητά, νὰ τὴν ἀγαπᾷς μὲ πάθος.

ΟΙ «ΔΕΣΟΙ» ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Ὁ Δαιμόνιος Στήντ. Γὰ δημοσιογραφικὰ κόλπα τοῦ. Ἡ ἐπιτυχίαι τοῦ. Πὼς τὴν ἔπαθε ἡ Ἰταλικὴ λογοκρισία. Ὁ λόγος τοῦ Βισμαρκ. Ὁ Στήντ πηδᾷ ἕνα φράχτη καὶ ἀκούει τὰ πάντα. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τσάρου σὲ μιὰ κλινικὴν τοῦ Λονδίνου. Ὁ Στήντ μεταμφιέζεται. Μέσα σ' ἕνα ντουλάκι! Ἀναρχικός!... Κακοεργός!... Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς μαγειρίσας. Στὴν μπουκιά τοῦ τσεφκεῖου κ.τ.λ. κ.λ.π.

σεὶ νὰ λειτουργῆς στὸ Λονδίνο. Ὁ Ρώσος ἀποκράτωρ εἶχε ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὴν παρασθῆ στην ἐπίσκεψιν τὸν αὐτὴν κανέναν δημοσιογράφον. Βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκελὴ θεμέναι!...

— Ὡραία! εἶπε ὁ Στήντ ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτό. Μὰ ἔργου σου καὶ δὲν θὰ σοῦ περάσῃ, κρῖνε αὐτοκράτορα πασὼν τὸν Ρωσισμὸν! Ἀφοῦ δὲν θέλεις, ἕνας λόγος παραπάνω νὰ δημοσιοποιήσωμε πλὴρη περιγραφήν τῆς ἐπισκέψεώς σου.

Τὸ ρεπορτάζ εἶναι μιὰ δουλειὰ δυσκολώτατη, ἕνα ἀπληθὺν σπόδ, ποὺ χωρίζει ἑξαιτίας ὄψεως, ἀλλὰ καὶ ὄψεως γεμάτης ἀγωνία, καὶ ποὺ ἀπαιτεῖ προσπάθειαν ἀδιάκοπην καὶ φαντασίαν ποὺ νὰ μὴν χορηγῆται ποτέ.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους ρεπορτέρ τῆς ἐποχῆς μας ἦταν ὁ Ἄγγλος ἑρῶτης Στήντ, ποὺ πῆδαν τελευτά. Στὸ μαζοδόκιμον σκελετὸν τοῦ Ὁ Στήντ συνάντησε πολλὰ ἐπιπόδια, πολλές δυσκολίες, ποτὶ ἄλλο δὲν ἔβασε τὸ βῆμα του καὶ πάντα εἰρήσεν τὸν τρόπον νὰ τὰ ὑπερνῆται. Ἡ ζωὴ τοῦ Στήντ ἦταν μιὰ ἀδιάκοπος κίνησις, μέσα σὲ κινδύνους καὶ σὲ περιπέτειας. Ἐνα ἀπληθὺν ἐπιποδίων ἠκολούθησε τῆς ἐποχῆς μας. Γιὰ νὰ φερῆται τὴν σπάνιαν εἰδησίαν, τὸ νέο ποὺ θά-καθεν ἐντύπωση, ἦταν ἔτοιμος νὰ θυσιάζοντο τὸ πάντα. Γι' αὐτὸ καὶ γινώσκεις ἀναφῆρατες δημοσιογραφικὰς ἐπιτυχίας ποὺ σήμερον σὲ διαγράφονται στὰ δημοσιογραφικὰ χρονία σου θρόνους.

Πρὶν ἀπ' τὸν πόρτακο πόλεμον, ὁ Στήντ ἦταν ἀνταποκρίτης τῆν «Γάιμς» τοῦ Λονδίνου, στὴ Ρώμη. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἰταλικὴ λογοκρισία ἀπέκοψε ἀντισημιτικὰ ἔργα καὶ τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἐπιπέλλοντο στὸ ἔξωτερικόν, καὶ γὰρ τί ποὺ τὴν ἐμῶνταν ἔπειτα, ἔκοψε, ὁ Στήντ δὲν κατόρθωσε νὰ πληροφορηθῆ τὴν ἐφημερίδα του γὰρ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς.

Μὴν ξερόντας λοιπὸν τὸ νὰ γίνῃ, κατέφυγε σ' ἕνα εὐρηστικὸν τέχνασμα. Εἰδοποίησε τὴν ἐφημερίδα του νὰ δημοσιεύῃ τὴν αἰσιόδοξον εἰδησίαν ποὺ θάπτεται ὑπὸ ἐντέλειον ἀντιθέτου πνεύματος.

Φαντάζεται ποὺ κανεὶς τὴν κατάληξιν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ὅταν δημοσιεύσῃς στὸς «Γάιμς» μιὰ λεπτομερῆ, ἀκριβῆ καὶ ἐνημερωτικὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν ἐκ Ρώμης περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἰταλίας. Ὅλοι ἔτριβαν τὰ μάτια τους. Ὁ ἑπισημὸς τὸν ἑσπεριζόντων ἔταβε μὲ τὸν διεφθιτὴν τῆς λογοκρισίας, γὰρ τὸν ὁποῖον κινδυνόποιον ἢ φημί, ὅτι εἶχε πληροφορίαν γὰρ ν' ἀγῆσιν νὰ περάσῃσιν ἐλευθέρως τὰ τηλεγραφήματα αὐτά. Στὸ τέλος ἀνακαλύφθηκε τὸ κόλπον τοῦ Στήντ. Ἀλλ' ἐννομιεῖσθαι ὅτι τετραπλάσιος δημοσιογράφος εἶχε γίνῃ τὴν δουλειὰν τοῦ.

Δὲν ἦταν, ὅμως, αὕτη ἡ πρώτη μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Στήντ.

Τὸ 1892 ἕνα ἀγγλικὸν γυναικὸν εἰδήσεως εἶχε στείλει ὅς ἐπίσημον ἀνταποκρίτην τὸν τὸν Στήντ εἰς Γερμανίαν. Κι ὁ Στήντ μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν ποὺ τοῦ δόθηκε εἶδε καὶ πᾶσαν τὴν διαπύδον δημοσιογραφικὴν εἶδη.

Ὁ Βισμαρκ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποσπῆθαι τότε τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἐπρόκειτο νὰ ἐξαφανισθῆ ἕνα σπουδαῖον λόγο τὸν Ἰ-ἕνα. Δὲν θὰ τὸν ἐξαφανίσαι ὅμως μισοστὰ ὅς ποὺν κόπον, ἀλλὰ σ' ἐντέλειον περιτριμμένον κοινόν. Συνεπὸς οἱ δημοσιογράφοι δὲν θὰ ἔβγινον δεκτοὶ στὴν αἰθουσάν ὅταν θὰ μιλοῦσιν ὁ πρῶτος ἀρχι-μαγειρίσας.

Ὁ Στήντ μὲτὰς τῶν αὐτῶν, μαζοφίσθη. Ἐτρέπε νὰ μιλήθῃ τὸ Βισμαρκ καὶ θὰ τὸ μίλησεν μὲ καθε θυσίαν.

Λογὸς νὰ γῆσιν λοιπὸν κατὸ ἔργον γὰρ τὴν Ἰένα καὶ πόλις ἔ-ησαν ἐκεῖ τρεῖς κατ' εἰδησίαν γὰρ τὸ μέρος ὅταν θὰ μιλοῦσιν ὁ Βισμαρκ.

Ἐπὶ ὄψεως ἀλόγητος γινώσκῃ γινώσκῃ ἀπὸ τὸ οἴχημα, στὴν αἰθουσάν ποὺ ὁποῖον θὰ ἐξηγοντο ὁ λόγος. Σὰν ἀπὸ τὸν λαμπερὸν τὸ ὄμμα τῆς, κένταξ νὰ βῆθαι τὸν μὲτὰ μῆσιν. Ἐξῆμα εἶδε ἕνα κομμάτι τοῦ τοῖχου τὸ ὁποῖον ἦταν χωρῆσθαι καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε φράξῃ πρόβλημα ἢ ἕναν ψηλὸν ἔδωκον φράχτη. Ὁ Στήντ ὄμωρος εὐθέως ἀπὸ τὸν ἔδωκον αὐτὸ φράχτην. Χρησιμοποιοῦντας χεῖρας, πόδια, γόνατα, κατόρθωσε ν' ἀνεβῆ στὴν κορυφὴν τοῦ φράχτη, ὁ ὁποῖος εἶχε ὄψος 3 102 μέτρων, καὶ ἀπὸ καὶ νὰ γινετο τὴν ἀθάνατον μῆσιν στὴν αἰθουσάν.

Ὁ Βισμαρκ μιλοῦσε τὴν στιγμὴν αὐτήν. Ὁ Στήντ ἀκούεσθαι σὲ πεταχτὰ τὰ λόγια τοῦ σπῆσθαι προσηγοριῶν καὶ τὰ ἐχάρσαξεν γογγύσασθαι στὸ σπαστικὸν αὐτῶν. Ὑστερὰ ἔ-φραγε μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ εἶχε μῆθ.

Ὁ λόγος τοῦ Βισμαρκ ἔτρισε ἀπὸ Λονδίνο καὶ ἐδημοσιεύθη σὲς ἐφημερίδας μιὰ μῆσιν πρὶν κοινοποιηθῆ ἐπίσημος. Κι ὅλοι ἔτριβαν τὰ μάτια τους ἀπ' τὴν ἐκκλησίαν τοῦ.

Μιὰν ἄλλη φορὰ ἀνηγγέλη, ὅτι ὁ ἀποκράτωρ τῆς Ρωσίας, ποὺ βρισκόταν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν στὴν Ἀγγλίαν, θὰ ἐ-ποκρίτετο μιὰ δημοσίαν λαϊκὴν κλινικὴν ποὺ μὲτὰς εἶχε ἀρχί-

Καί... ἄ! ἔπος, ἄ! ἔργον. Φορεῖ, ὁ καλὸς σου, τὴν φορεσὰ ἐνὸς πικραλοπαίδου, μπαίνει, προί-προί, χωρὶς σὲν φορεσὰ αὐτή, στὴν κλινικὴν καὶ σὲ μιὰ στιγμὴν ποὺ εἶχαν ἄλλοδὸν τὸν τοῦ τοῦσ ὁ ἑσπεριζόντες, τοῖπονοι σὲ μιὰ μεγάλην ντουλάκῃ τῆς κοῦφιας.

Ὑστερὰ ἀπὸ λίγες ὄψεως ἐβίβασαν στὴν κλινικὴν καὶ οἱ ὑψηλοὶ ἐ-ποκρίτη. Ὁ Τσάρος καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας διασχίζουσι τὴς ἀποσπῆς τῆς κλινικῆς, συνοδουόμενοι ἀπὸ τὸν διεφθιτὴν, ὁ ὁποῖος τοὺς δίνει ὅλες τὴς πληροφορίες ποὺ τοῦ ἔσπιν.

Οἱ Ἄνωτες ἐβίβασαν τέλος καὶ στὴν κοῦφίαν, γὰρ τὴν μετῆρσιν ἐκκατάστασιν τῆς ὁποίας ἄρχισαν νὰ ἔσπινον διάφορες πληροφορίες.

Ἡ ἀρχιμαγειρίσας τοὺς παρῆκε προθυμῶς καθε πληροφορίαν, τοὺς ἔδωκε καὶ τοὺς ἐξηγήσεν τὰ πάντα, τοὺς ἀνοίγει τὴς διάφορας ντουλάκας. Ἐξῆμα ἐκεῖ ποὺ ἀνοίγει μιὰ μεγάλην ντουλάκῃ, μιὰ χρονίη ἐπιπέσειος βίβη ἀπὸ τὸ στόμα ὄλων, ἐπιπέσειος τῆς καὶ ἀνεπίσημος. Σὲ μιὰ κοινὴν τῆς ντουλάκας ἦταν σημα-ζυμένους ἐνα νῆος, ποὺ προσπάθειος νὰ μαζοφῆθαι ὅσο μα-ποροῦσε ποὺ ποτέ...

Ὁ διεφθιτὴς τῆς κλινικῆς, ὀρησμένος γὰρ αὐτὸ ποὺ ἔλεπε, γινώσκῃ ποὺ τὴν μαγειρίσασιν καὶ τῆς ἔσπινος ἐξηγή-σας. Πὼς ἔμαρσε ἐκεῖ ὁ νέος ἐκεῖνος; Μὰ καὶ ἡ ἀτιμὴν μαγειρίσασιν ἦταν σὰν τρελλὴ ἀπ' τὴν παρὰ τῆς, κατωκό-κων ἀπὸ τὴν ντροπὴν καὶ εἶχε ἀποκτείνῃ μ' ἀνοικτὸν στόμα μὴ ξερόντας νὰ ἐξηγήσῃ τὸ πρόβλημα.

— Ὁ νέος αὐτός εἶνε φίλος σας; τῆς ρῶτηος ἄγρια ὁ διεφθιτὴς.

Ἡ μαγειρίσασιν ποὺ κατόρθωσε ἐννομιεῖσθαι νὰ ξαναβῆ τὴν λαλιὰν τῆς ἀνοίγηκε ἀπεγνωσμένῃ.

— Ὁχι, ὄχι... Τὸ ὄραξίμα!... Τώρα, πρώτη φορὰ τὸν βλέπω.

Εἰδοποιήθη ἀμέσως ἡ ἀστυνομία γὰρ ἔτριξαν ἐπὶ τόπον ἄνεκτον ἀντισημικῶν. Τὶ συνέβαινε; Μήπως ὁ νέος αὐτός ἦταν κανέναν ἀνεκτόν ποὺ ἦθελε νὰ σκοτώσῃ τὸν Τσάρον; Οἱ χωροφύλακες ἀπὸ τὸν καὶ τὴν χεῖρα τους γὰρ ν' ἀρ-πέσειον καὶ νὰ ἀδύνησεν στὴν φυλακὴν τὸν... αἰσιότι κα-κοεργόν, ὅταν ἔβασαν, ὁ νέος πῆδῆξεν ἔξω ἀπὸ τὴν ντουλάκῃ καὶ ἀντιστοιχίθη:

— ἑρῶτης Στήντ, ἑσπεριζόντ!

Ὅλοι τότε ἐβίβασαν σὲ γέλια. Καὶ αὐτὸ ἀκόμιν οἱ βα-σιλεῖς μαγειρίσας.

Μονὴν ἡ μαγειρίσασιν δὲν κατόρθωσε νὰ ἐβῆσθαι σὲν σὺν-κατὰ τῆς. Ὁ διαπύδον δημοσιογράφος δὲν μισοφῆσθαι νὰ τὴν καθυστερήσῃ:

— Ἐκτεῖθη, ντροπιστῆρα! φωνάζῃ ἡ φραξὴ γυναικῆ.

Τὰ δημοσιογραφικὰ κόλπα τοῦ Στήντ ἦσαν ἐκπληκτικὰ, ἀπρο-σδοκῆτα, ἀλλὰ τίμα. Ποτέ δὲν κατέφυγε σὲ πλοῦσιον μέσα, βλο-πιὰ καὶ πλῆμα, γὰρ νὰ πληροφορηθῆ ὅτι ἦθελε.

Κάποτε στὴν Ἑλβετίαν ποὺ ἔβασε μιὰ ξένην γυναικὴν γὰρ μιὰ ὑπόθεσιν κατωκομίας, ἐκινδύνευσεν νὰ μὴ εἰσὶσι χρονία φυλακὴν. Εἰς τῆς ὄψεως ἀντελήθηθαι ἔτριξε τὴν παρὰ ποὺ τὸν ἐστῆσαν, καὶ σὸν δῆθεν φίλον, ἕνα δόλιον κατὰ βάθος κατὰσκοπον, ποὺ ἴπὸ τὸν προσήμιν ἐνὸς περιπέτου, τὸν καλοῦσιν νὰ περῆσθαι τὰ Ἑλβετικὰ σινοῦρα, γὰρ νὰ πέσῃ στὴν μπουκίαν τοῦ τοῦκεῖου, ἀπάντησεν μ' ἕνα μαγειρίσασθαι ὄχι ν, συνοδουόμενον ἀπὸ ἕνα χωροφύλακτικὸν κλειστικὸν τοῦ ματιοῦ.

Ὁ Στήντ, σὰν καλὸς δημοσιογράφος, πάντα ἦταν προσεκτικὸς καὶ μισοφῆσθαι τὸν κίνδυνον.

Τελευτάια ὁ Στήντ εἶχε ἀποσπῆθαι ἀπὸ τῆς δημοσιογραφίας καὶ ἔτρισε μὲ τὴν στήντῃ του. Ὁ θάνατος τὸν λίπασιν βαθίαν ὄψιν τοὺς ἀναδείξασιν τοῦ. Γιατὶ ἦταν πραγματικὰ ἕ-νας πρῶτος μεγέθους ἀσθῆν τῆς δημοσιογραφίας.

ΑΝΕΜΟΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

ΣΚΕΦΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ

Οἱ ἄνωτες ποῖται νὰ ἔσπιν τὰ μάτια τους ἀνοικτὰ πρὶν ἀπὸ τὸ γάμον μὰ μισοκλειστὰ ὕστερ' ἀπ' αὐτόν. Ὅσοις παρῆναι γυναικῆ ἀνωτέρα τῆς τάξεως τοῦ εἶνε σὺν νὰ πολεῖν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ. Ἐνας ταπεινὸς γάμος εἶνε προτιμώτερος ἀπὸ μιὰ ὑπε-ρήφανη παρθένα.